

RESOLUCIÓ

4.1.H Llicències d'obres

DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ
CIUTAT GARANTISTA

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 8 de maig de 2025 el representant legal d'una comunitat de propietaris i propietàries (CP) de l'immoble situat al carrer de Salomó ben Adret, va presentar una queixa davant aquesta Sindicatura relativa a la manca de resposta al recurs d'alçada interposat en data 20 de setembre de 2024 contra la denegació de la llicència d'obres majors sol·licitada l'1 de juny de 2022, així com en la demora de la tramitació d'aquest expedient.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 27 de maig de 2025 la Sindicatura es va adreçar a la [Regidoria del Districte de Ciutat Vella](#) per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 5 de febrer de 2026 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada i la còpia de l'expedient administratiu.

CONSIDERACIONS

1. Retard en la informació

L'Ajuntament ha trigat més de sis mesos a facilitar a la Sindicatura de Greuges de Barcelona la informació que es va sol·licitar per resoldre la queixa. Aquest termini supera amb escreix el que pot considerar-se un temps raonable, d'acord amb els principis d'eficiència i bona administració amb què han de regir-se els serveis municipals. Així mateix, **incompleix el deure de col·laboració** establert per l'article 3.7 de la normativa reguladora de la institució de la Sindicatura de Greuges de Barcelona (aprovada per la Comissió de Govern en sessió del 19 de gener de 2005).

D'acord amb aquests fets, **es recorda a la Regidoria del Districte de Ciutat Vella l'obligació de col·laborar amb aquesta Sindicatura** per tal que pugui dur a terme adequadament la seva tasca de supervisió dels serveis municipals i alhora vetllar pels drets de la ciutadania.

2. Les llicències urbanístiques

Les llicències són actes reglats i s'han d'atorgar d'acord amb el que estableixen la llei d'urbanisme, el planejament urbanístic i les ordenances municipals, segons disposa l'article 188 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, que aprova el text refós de la llei d'urbanisme.

Per tant, **no correspon a aquesta institució** revisar o valorar tècnicament si el projecte d'obres s'adequa a la normativa tècnica d'edificació o urbanística, ni tampoc pronunciar-se, quan sigui el cas, respecte de les mancances documentals.

Aquests aspectes formen part de les competències dels serveis municipals, d'acord amb el procediment establert per a la concessió de la llicència d'obres en el capítol II de l'Ordenança reguladora dels procediments d'intervenció municipal en les obres (ORPIMO).

Com ja hem dit en altres ocasions, la Sindicatura de Greuges supervisa l'actuació de l'Ajuntament de Barcelona i dels òrgans en què participa, però no pot substituir les administracions públiques en les seves funcions.

En aquest sentit, cal tenir present que correspon al personal que forma part dels serveis tècnics municipals determinar si les actuacions que es plantegen compleixen les normes constructives i d'idoneïtat per aconseguir la finalitat que pretenen, com en el cas que ens ocupa. A aquest personal tècnic se li suposen coneixements tècnics objectius suficients per adequar les seves decisions a la legalitat.

3. La tramitació de l'expedient de llicència

Examinada la documentació aportada pel Districte es constata que el procediment per obtenir la llicència d'obres majors al carrer de Salomó ben Adret, es va iniciar amb una consulta prèvia presentada el dia 1 de juny de 2022.

En aquesta consulta el Districte va informar que, a causa de les característiques de l'edifici —que és un bé cultural d'interès local— i del tipus de treballs previstos dins del pati interior, les actuacions requerien, obligatòriament, una llicència d'obres majors i el compliment de diverses guies documentals específiques per a edificis catalogats.

Posteriorment, el 2 de setembre de 2022, la CP, mitjançant el seu representant, va presentar la sol·licitud formal de llicència i va aportar el projecte tècnic i la documentació inicial requerida. En aquest moment, l'Ajuntament va emetre el rebut i l'autoliquidació de la taxa de serveis urbanístics, que era un requisit imprescindible perquè el procediment pogués continuar la tramitació.

Un cop pagada la taxa, els serveis tècnics municipals van començar la revisió del projecte, especialment pel que fa a les afectacions patrimonials i al compliment de la normativa urbanística i de conservació. Durant aquesta fase, el Districte va detectar mancances i insuficiències en la documentació presentada, motiu pel qual a partir del novembre del 2022 va notificar diversos requeriments d'esmena. Les esmenes es van anar aportant en dates diferents (desembre del 2022, març i abril del 2023) i incloïen ampliacions del projecte, plànols i memòries complementàries.

Paral·lelament, per la naturalesa catalogada de l'edifici, el procediment va requerir la intervenció del Departament de Patrimoni, que el juliol del 2023 va emetre un informe complementari, fet que va comportar la suspensió temporal dels terminis de tramitació. Un cop rebut l'informe, els terminis es van reiniciar.

Malgrat les esmenes presentades, el 28 de juliol de 2023 el Districte va emetre un advertiment de possible denegació, assenyalant que el projecte encara presentava aspectes que no complien les exigències normatives i patrimonials. La part interessada va presentar noves al·legacions, però els informes tècnics i jurídics finals van mantenir la seva valoració negativa.

Finalment, el 19 d'agost de 2024, el Districte va dictar el decret de denegació de la llicència i el va notificar el 30 d'agost de 2024. La motivació principal de la denegació es trobava en la no adequació del projecte a les prescripcions tècniques i de protecció patrimonial exigides per la normativa vigent, malgrat els intents de modificació del projecte i els requeriments reiterats.

Contra aquesta resolució, la CP va presentar un recurs d'alçada el dia 20 de setembre de 2024 per deixar constància de la seva disconformitat amb la denegació.

Aquest recurs és l'últim pas administratiu reflectit en l'expedient. Tanmateix, el Districte informa que en data 11 de desembre de 2025 les persones interessades van mantenir una reunió amb el gerent i la directora de Serveis Jurídics, Llicències i Inspecció del Districte per tractar aquest i altres temes relatius a l'activitat.

En aquest punt, és oportú recordar que l'article 5 de l'ORPIMO recull els principis generals de la regulació dels règims i procediments d'intervenció administrativa, **entre els quals hi ha els d'eficàcia, eficiència i economia procedimental, i els d'agilitació dels procediments i simplificació administrativa.**

Així, al compliment de l'obligació de sol·licitar llicència prèvia s'hi correspon l'obligació municipal de donar-hi resolució expressa en els terminis que fixa la normativa aplicable i, en aquest sentit, l'article 26.1 de l'ORPIMO estableix que el termini per resoldre aquest tipus de llicències és de dos mesos. En els procediments que requereixin informes preceptius d'altres serveis, com és aquest cas, **el termini és de tres mesos.**

De la informació facilitada pel Districte se'n constata que des de la sol·licitud de llicència l'1 de juny de 2022 fins a la data en què es va notificar el decret de denegació, 30 d'agost de 2024, van passar **més de dos anys**. Per tant, fins i tot havent operat els terminis de suspensió previstos en l'apartat segon de l'article 26.2 de l'ORPIMO, en concordança amb l'article 22.d de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP), **el termini de resolució s'ha superat amb escreix.**

En conseqüència, la Sindicatura considera que la informació rebuda evidencia que **l'actuació del servei municipal ha estat insuficient i ineficaç**, atès que no s'han respectat els terminis legalment establerts en la tramitació de l'expedient objecte de la queixa.

La Sindicatura de Greuges s'ha pronunciat en nombroses ocasions sobre el gran nombre d'expedients gestionats i les càrregues de treball de determinats serveis, com és el cas dels de llicències i inspecció dels districtes. A més, la manca de mitjans de què disposen els serveis tècnics municipals dificulta el compliment estricte dels terminis que imposen les normes. Per això, s'ha recomanat al consistori que s'adoptin les mesures i es disposin els recursos necessaris per agilitzar els procediments de resolució dels expedients de llicències amb la finalitat de donar compliment als principis d'eficàcia, eficiència i economia procedimental.

4. La tramitació del recurs d'alçada

En aquest punt, el Districte exposa que l'escrit presentat en data 20 de setembre de 2024, en nom de la CP del carrer Salomó ben Adret, **no constitueix realment un recurs d'alçada** sinó la Memòria històrica que mancava per poder continuar la tramitació de l'expedient, una tramitació que va concloure amb la denegació de la llicència mitjançant la resolució del 19 d'agost de 2024, notificada el 30 d'agost de 2024.

La Sindicatura de Greuges discrepa d'aquesta consideració i conclou que l'escrit presentat constitueix, efectivament, un recurs d'alçada. I ho fa per tres motius principals:

- En primer lloc, perquè en la notificació del decret de denegació hi consta el corresponent *peu de recurs*, que indica que contra l'acte definitiu notificat es pot interposar un recurs d'alçada davant l'Alcaldia en el termini d'un mes.
- En segon lloc, perquè, dins el termini legal per interposar-lo, la persona que actua en nom de la CP va presentar un escrit en els termes següents: "Que havent rebut notificació per la qual es denega la llicència d'obres sol·licitada per l'edifici consignat al marge, mitjançant aquest escrit passo a interposar RECURS D'ALÇADA davant d'aquesta administració, en virtut de les al·legacions que es detallen a continuació". Aquest contingut no deixa cap dubte sobre la naturalesa com a recurs de l'escrit.
- Finalment, perquè, si, tal com manifesta el Districte, la CP va aportar la Memòria històrica requerida per continuar la tramitació de l'expedient, no s'entén per quina raó aquesta tramitació hauria de romandre aturada. Aquest extrem és incoherent amb la tesi que defensa l'òrgan gestor.

En qualsevol cas, el que **no podia fer l'Administració** era deixar sense resposta l'escrit presentat. Convé recordar que l'article 122 de l'LPACAP estableix que el termini màxim per dictar i notificar la resolució d'un recurs d'alçada és de **tres mesos**. Aquest termini pot suspendre's quan es demani un informe preceptiu a un altre òrgan, sempre que es comuniqui a la persona interessada tant la petició com la recepció de l'informe. La suspensió en cap cas no pot superar els tres mesos; si l'informe no es rep dins aquest termini, el procediment ha de continuar.

Aquesta Sindicatura és coneixedora que la manca de notificació de la resolució expressa dins el termini legal comporta la desestimació presumpta del recurs d'alçada per silenci administratiu. No obstant això, aquesta circumstància **no eximeix l'Administració** de la seva obligació legal de dictar una resolució expressa.

Així mateix, **cal remarcar que el silenci administratiu constitueix l'antítesi del principi de bona administració**. La bona pràctica administrativa exigeix que l'Administració resolgui, de manera expressa, els recursos que se li interposen, especialment quan incideixen en drets i interessos legítims de la ciutadania. La resolució expressa és un instrument essencial per garantir la transparència, la seguretat jurídica i el dret de defensa de les persones interessades.

Així mateix, **els principis de bona administració i d'eficàcia** requereixen que l'Administració sigui capaç de prestar uns serveis amb els millors estàndards de qualitat, respectant escrupolosament els drets i interessos legítims de les persones i actuant amb l'agilitat i diligència que els procediments administratius exigeixen.

Aquests principis incorporen el **deure inexcusable** de l'Administració de resoldre expressament les peticions, els recursos i les reclamacions que li adreci la ciutadania, així com de donar resposta a les sol·licituds plantejades. Aquest mandat es troba recollit explícitament en l'**article 30 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya**, així com en l'**article 53 de la Llei 26/2010**, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, que estableix l'obligació de les administracions públiques catalanes de **dictar resolució expressa en tots els procediments i de notificar-la degudament**.

La jurisprudència també és eloqüent en aquest sentit, tal com demostra la Sentència del Tribunal Suprem de 28 de maig de 2020 (entre moltes altres):

[...] el deure jurídic de resoldre les sol·licituds, reclamacions o recursos **no és una invitació de la llei a la cortesia dels òrgans administratius, sinó un estricte i rigorós deure legal que obliga tots els poders públics, per exigència constitucional (arts. 9.1; 9.3; 103.1, i 106 CE), i la seva inobservança arrossega, també, el trencament del principi de bona administració**, que no només juga en el terreny dels actes discrecionals i el de la transparència, sinó que, com a pressupòsit bàsic, exigeix que l'Administració compleixi els seus deures i mandats legals estrictes i no s'empari en la seva infracció per causar un perjudici innecessari a la persona interessada.

Atenent tot l'exposat, la Sindicatura conclou que **la manca de resolució expressa del recurs d'alçada no s'adiu amb els principis de bona administració i bon govern**.

Els **principis de bona administració i d'eficàcia** dels serveis públics es recullen en l'article 41 de la Carta de drets fonamentals de la Unió Europea, en els articles 9.3 i 103 de la Constitució espanyola i en l'article 3 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, del règim jurídic del sector públic administratiu comú. Aquests drets impliquen disposar d'una administració que presti el màxim nombre de serveis amb els millors estàndards de qualitat, que respecti els drets i els interessos legítims de la ciutadania i que sigui capaç de resoldre els problemes d'una manera àgil i eficaç.

Així mateix, la Carta europea de salvaguarda dels drets humans a la ciutat, aprovada l'any 2000, esmenta, en l'article XXIII, amb referència a l'eficàcia dels serveis públics com a indicatiu d'una bona administració, que les autoritats locals han de garantir l'eficàcia dels serveis públics i la seva adaptació a les necessitats de les persones.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, l'**actuació del Districte de Ciutat Vella** no ha respectat els drets i les garanties que la bona administració i el bon govern reconeixen a la ciutadania.

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura emet la decisió següent:

- **Recordar al Districte de Ciutat Vella** l'obligació de col·laborar amb aquesta Sindicatura i facilitar-li la informació que li sol·liciti dins del termini previst legalment per tal que pugui dur a terme adequadament la seva tasca de supervisió dels serveis municipals.
- **Recomanar al Districte de Ciutat Vella** que vetlli per donar resposta a la ciutadania en els terminis que la normativa preveu.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.

Aquesta resolució s'emmarca dins el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb els **objectius de desenvolupament sostenible (ODS)**, d'acord amb la mesura de govern sobre l'Estratègia d'impuls de l'Agenda 2030. Concretament, es relaciona amb l'objectiu **16.6 "Màxima eficàcia i responsabilitat envers la ciutadania"**.